

Lankhorst innoveert en bloeit

Bij Lankhorst in Sneek ademt alles vertrouwen. „Wij zijn als een boom. 's Winters in onszelf gekeerd, in de lente in bloei.”

Divisie-directeur Sjouke Tjalsma (l), staatssecretaris Joop Atsma en president-directeur José Luis Gramaxo (r) bij de dwarsligger. Het alternatief voor de biels is met zo min mogelijk materiaal gemaakt. FOTO SIMON BLEEKER

IRENE OVERDUIN

Het komt niet vaak voor dat in Friesland een nieuwe productiehal van 8000 vierkante meter in gebruik wordt genomen. Gisteren in Sneek was zo'n zeldzaam moment. Zeven dagen per week, 24 uur per dag, blazen machines van Lankhorst er producten van gerecycled landbouwplastic en flessendoppen uit.

Ze gaan de hele wereld over. „We hebben orders tot eind dit jaar”, meldt Gosse Dijkstra. Naar hem is de hal genoemd. Dijkstra mocht als oud-directeur zelf het bordje onthullen.

Lankhorst (ruim 200 jaar oud) werd groot met touw, maar de productie hiervan is al lang verplaatst naar Portugal. 'Sneek' excelleert tegenwoordig in plastic. Minder bekend dan de walbe-

schoeiing, picknicktafels en planken zijn de manholes voor rioleeringen, de dwarsliggers voor het spoor, de bergsystemen voor staalrollen, en de Viv-strikes voor de offshore. Stuk voor stuk voor wereldmarkten.

Kennisintensieve producten zijn het en dikwijls gaan er jaren overheen voordat een innovatie landt en rendeert. „Die tijd krijgen we”, zegt Dijkstra, tegenwoordig adviseur. Lankhorst heeft aandeelhouders (families) die het bedrijf niet in de nek hijgen, maar staan voor de continuïteit. „Mensen zijn ons belangrijkste kapitaal”, zegt hij over het fundament van de onderneming.

Verspreid over acht productievestigingen heeft Lankhorst Euronete nu zo'n 1100 mensen op de loonlijst staan, in 2010 goed voor een netto-omzet van €147 miljoen en een netto-resultaat van €5,5 miljoen.

‘Mensen zijn ons belangrijkste kapitaal’

Lankhorst verzette op tijd de bakens. De oliecrisis in de jaren zeventig voerde naar de recyclingactiviteiten. Toen in de jaren negentig het productenpakket te smal bleek, zocht het bedrijf ont-plooiing in de staalindustrie en de offshore.

Met succes. Tegenwoordig verlaten jaarlijks ongeveer 12.000 ton kunststof producten de fabriek, ongeveer 500 vrachtwagens. Vijftig man houden de fabriek draaiend.

Dijkstra knikt naar een zeecontainer tjokvol gele 'schubben'. „Viv-strikes voor de oliewinning. Ze gaan de diepzee in bij Brazilië en Mexico.”

De 'strikes' worden rond de pijpen gemonteerd, met een lengte van zomaar 2 kilometer. Ze verhinderen dat de pijpen vibreren en knappen. Lankhorst bedacht ook een methode om ze snel te monteren. „Als dat vier dagen werk scheelt, kan de reder zomaar €1 miljoen in de pocket houden”, zegt Sjouke Tjalsma, Dijkstra's opvolger.

Wachtend op klandizie ligt de kunststof dwarsligger, een alternatief voor de spoorbiels. Geluidsabsorberend en onder-

houdsvrij. Er lopen proeven bij chemieconcern DSM in Limburg, bij Duitse bruinkoolmijnen en op Franse industrieterreinen. Zodra de dwarsligger doorbreekt, wordt een flink deel van de hal ingeruimd voor productie. Vanwege de ideëenrijkdom kan de afdeling Research & Development inmiddels tien tot veertien nieuwe collega's gebruiken.

Prachtig, dat hergebruik van afgedankte plastics. Maar zal er voldoende aanvoer blijven, nu steeds meer bedrijven zich op de verwaarding van afval storten? „Wij zitten vol in het handelsspel. Via langetermijncontracten houden we toegang”, zegt Tjalsma. De prijzen veren verdraagd mee met die van olie.

Geen spoor van benauwdheid voor concurrentie of tegenslag. Vol vertrouwen: „Wij zijn als een boom. 's Winters in onszelf gekeerd, in de lente in bloei.”